

יום הכיפורים והשטן - סיפור ארוך

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף פא עמוד א

פלימו הוה רגיל למימר כל יומא: גירא בעיניה דשטן.

יומא חד מעלי יומא דכיפורי הוה, אידמי ליה כעניא, אתא קרא אבבא, אפיקו ליה ריפתא, אמר ליה: יומא כי האינדנא כולי עלמא גואי, ואנא אבראי? עייליה וקריבו ליה ריפתא. אמר ליה: יומא כי האינדנא כולי עלמא אתכא, ואנא לחודאי? אתיוהו אותבוהו אתכא. הוה יתיב מלא נפשיה שיחנא וכיבי עליה, והוה קעביד ביה מילי דמאיס, א"ל תיב שפיר. אמר ליה: הבו לי כסא, יהבו ליה כסא, אכמר שדא ביה כיחו, נחרו ביה, שקא ומית.

שמעו דהוו קאמרי: פלימו קטל גברא! פלימו קטל גברא! ערק וטשא נפשיה בבית הכסא, אזיל בתריה נפל קמיה. כי דחזייה דהוה מצטער גלי ליה נפשיה, אמר ליה: מאי טעמא אמרת הכי? ואלא היכי אימא? אמר ליה, לימא מר: רחמנא נגער ביה בשטן.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף יט עמוד ב

דאמר ליה אליהו לרב יהודה אחוה דרב סלא חסידא: אמריתו, אמאי לא אתי משיח, והא האינדנא, יומא דכיפורי הוה, ואבעול כמה בתולתא בנהרדעא. - אמר ליה: הקדוש ברוך הוא מאי אמר? - אמר ליה: לפתח חטאת רבץ. - ושטן מאי אמר? - אמר ליה: שטן ביומא דכיפורי לית ליה רשותא לאסטוני. ממאי? - אמר רמי בר חמא: השטן - בגמטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי, תלת מאה ושיתין וארבעה יומי - אית ליה רשותא לאסטוני, ביומא דכיפורי - לית ליה רשותא לאסטוני.

זוהר כרך ג (ויקרא) פרשת אמור דף קב עמוד א

יצחק אמר לשטייא דקאים קמי מלכא הב ליה חמרא ולבתר אימא ליה ואחזי ליה כל אינון טעוון דעבדת וכל אינון בישיין והוא ייתי וישבחר ויימא דלא ישתכח בעלמא כוותרך אוף הכא הא קאים דלטורא תדיר קמי מלכא, ישראל יהבין ליה האי דורון ובהאי דורון פתקא לכל בישיין ולכל טעוון ולכל חובין דעבדו ישראל והוא אתי ומשבח להו לישראל ואתעביד סניגורא עלייהו וקודשא בריך הוא אהדר כלא לרישא דבישי דעמיה בגין דכתיב (משלי כה) כי גחלים אתה חותה על ראשו, א"ר יוסי ווי לון לעמא דעשו בשעתא דהאי שעיר משדרי להווא דלטורא ממנא דעלייהו דבגיניה אתי לשבחא לון לישראל וקודשא בריך הוא אהדר כל אינון חובין לרישא דעמיה בגין דכתיב (תהלים קא) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני, א"ר יהודה אלמלי הוו ידעי עכו"ם מהאי שעיר לא שבקין לון לישראל יומא חד בעלמא כדין קודשא בריך הוא אמר לשבעין שרין דחסרין כורסייא חמיתון האי דלטורא היאך קאים על בני תדיר (אסתכמו) הא שעירא חדא דאשתכח (ס"א אשתדר) גביה בפתקא דכל חובייהו וכל טעותייהו וכל מה דחטו וחבו קמאי והוא קביל לון כדין אסתכמו כלהו דיהדרון אינון חובין על עמיה, רבי אבא אמר כל אינון חובין וחטאין מתדבקין ביה כמה דכתיב (מיכה ז) ותשליך במצולות ים כל חטאתם ולבתר כלהו מתהדרן ברישיהון דעמיה הדא הוא דכתיב (ויקרא טז) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, בהאי יומא מתעטר כהנא בעטרין עלאין והוא קאים בין עלאי ותתאי ומכפר עליה ועל ביתיה ועל כהני ועל מקדשא ועל ישראל כלהו..

בראשית פרק לב פסוק כא (פרשת וישלח)

(כא) ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני:

ויקרא פרק טז פסוק כב (פרשת אחרי מות)

(כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר:

בראשית פרק לג פסוק טז-יז (פרשת וישלח)

(טז) וישב ביזם ההוא עשו לדרכו שעירה:

(יז) ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה ספת על כן קרא שם המקום ספות: ס